

Skarżąca podnosi również, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem ze względu na to, że stanowi próbę nadużycia przez Agencję przysługujących jej kompetencji zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) i art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1901/2006, w celu osiągnięcia celu, którego przepisy te nie przewidują, to znaczy obowiązku przedstawienia planu badania pediatrycznego w odniesieniu do wskazań nieobjętych złożonym równocześnie wspólnotowym wnioskiem o dopuszczenie do obrotu.

(¹) Rozporządzenie (CE) nr 1901/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie produktów leczniczych stosowanych w pediatrii oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1768/92, dyrektywy 2001/20/WE i 2001/83/WE i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 (Dz.U. 2006 L 378, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2008 r. — Schemaventotto przeciwko Komisji

(Sprawa T-58/09)

(2009/C 82/59)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Schemaventotto SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiorganni)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji zawartych w piśmie z dnia 13 sierpnia 2008 r. nr ref. C(2008) 4494, wystosowanym przez komisarz Neelie Kroes w imieniu Komisji do władz włoskich, dotyczącej postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia dotyczącego kontroli koncentracji przedsiębiorstw (sprawa COMP/M.4388 — Abertis przeciwko Autostrade) oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wniesiona skarga dotyczy decyzji zawartej w piśmie komisarz Neelie Kroes z dnia 13 sierpnia 2008 r., w którym zgodnie z twierdzeniami strony skarżącej, pozwana poinformowała władze włoskie o decyzji o odstąpieniu od dalszego postępowania w sprawie COMP/M.4388 — Abertis przeciwko Autostrade na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (zwanego dalej rozporządzeniem). W istocie bowiem do Komisji należy zatwierdzanie przepisów wykonawczych w zakresie

procedury autoryzacji „przeniesienia” koncesji na budowę i eksploatację autostrad (dyrektywy z 2007 r. oraz rozporządzenie z 2008 r.). Niemniej jednak w wymienionym wyżej piśmie strona pozwana wstrzymała się od wyrażenia swego stanowiska co do zgodności włoskich przepisów dotyczących procedury autoryzacji przeniesienia koncesji na budowę i eksploatację autostrad z przepisami w dziedzinie rynku wewnętrznego.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 21 rozporządzenia dotyczącego koncentracji, opierając się na następujących argumentach:

- Komisja nie może w żadnych okolicznościach odwoływać się do zmian w przepisach mających znaczenie w sprawie, które nastąpiły po dniu 31 stycznia 2007 r. — dacie wstępnej oceny. Ponieważ służący Komisji na mocy art. 21 ust. 4 rozporządzenia zakres swobodnego uznania jest ściśle związany z kontekstem oceny szczególnej transakcji dotyczącej koncentracji o wymiarze wspólnotowym, z którą znajdujące zastosowanie przepisy krajowe pozostają w związku, późniejsze zmiany w przepisach nie mogły odnosić żadnego wpływu na wcześniejsze postępowanie władz włoskich, które spowodowały odstąpienie od koncentracji w grudniu 2006 r. — na trzy miesiące po stwierdzeniu jej zgodności ze wspólnym rynkiem na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia.
- Strona skarżąca zarzuca Komisji nadużycie lub niewłaściwe użycie władzy, polegające na powołaniu nieodpowiedniej podstawy prawnej dla decyzji o „odstąpieniu” od dalszego postępowania w przedmiocie spornych włoskich przepisów. Skarżąca podnosi w tym względzie, że stwierdzając, iż zmiany legislacyjne dokonane w międzyczasie spowodowałyby, że zastrzeżenia wyrażone w wstępnej ocenie z dnia 31 stycznia 2007 r. nie miałyby miejsca w przyszłości, Komisja wydała na podstawie art. 21 rozporządzenia rodzaj decyzji nieprzewidziany tym przepisem. Komisja skorzystała bowiem z kompetencji wyrażonych w art. 21 w celu stwierdzenia zgodności z prawem wspólnotowym ogólnych przepisów ustanowionych przez państwo członkowskie, całkowicie pomijając kwestie szczególnej koncentracji, w celu wstrzymania której Włochy wydały przepisy krajowe, których sprawa dotyczy.
- Uznając, że włoskie przepisy wykonawcze, wraz z poprawkami, stały się zgodne z prawem wspólnotowym Komisja pominęła późniejsze wątpliwości co do włoskiego systemu prawnego, które z pewnością nie ułatwiały ustanowienia korzystnych warunków dla ewentualnych przyszłych koncentracji dotyczących włoskiego rynku koncesji na budowę i eksploatację autostrad. Dodatkowo przepisy wydane przez włoską administrację w latach 2007 i 2008 winny również zostać uznane za sprzeczne z art. 21, ponieważ przepis ten nakłada szerszy zakres obowiązków w zakresie „przeniesienia” koncesji na budowę lub eksploatację autostrad niż obowiązujący zainteresowane strony w przeciwnym wypadku.